

Biblična skupina za mlade

V naši župniji deluje od 23. 12. 2018 biblična skupina za mlade, ki je nastala na pobudo Terezije Vodišek. Skupina je namenjena druženju mladih (od študentskih let naprej) in mladih po srcu, ki so odprti za raziskovanje Svetega pisma in jim je blizu pogovor o pomenu prebranega odlomka in pomenu le-tega za vsakega posameznika. Načeloma se skupina srečuje ob nedeljah, na 14 dni, v poznih popoldanskih urah in je vedno vesela novih članov. Podrobne informacije in o datumu in uri srečanja dobite v zakristiji ali pri Tereziji Vodišek osebno.

Jože Marketz novi krški škof

Prihodnjo nedeljo, 2. februarja 2020, bo v Celovcu duhovnik Jože Marketz, Slovenec, posvečen za novega krškega oziroma celovškega škofa.

Štirinšestdesletni Jože oziroma Josef Marketz, kot njegovo ime zapisujejo avstrijski mediji, je od leta 2014 na čelu Karitas na avstrijskem Koroškem. Začetek decembra 2019 je bilo objavljeno imenovanje, katerega posvečenje je treba izvesti v štirih mesecih po imenovanju.

Na avstrijskem Koroškem so čakali na novega škofa 17 mesecev. Marketz bo nasledil Aloisa Schwarza, ki je bil julija lani po 17 letih na Koroškem imenovan za škofa škofije St. Pölten.

V mesecih, ko tudi v celjski škofiji pričakujemo novega škofa, nas veselje pri »naših sosedih« nagovarja z upanjem, da se tudi za nas bliža čas razpleta in imenovanja škofa pri nas. Zato imamo še več razlogov za veselje. Veselje tudi za to, ker je bil na to mesto izbran duhovnik slovenske krvi. V laškem občestvu smo kar pridni ob nedeljskih mašah z molitvijo za novega škofa pri nas. Pomembno je, da molitev še bolj ponotranjimo.

Zahvala za krašenje v januarju vasema **Jagoče in Tovsto**.
V februarju čistita in krasita **Brstnik in Rifengozd**.

Maše v prihodnjem tednu 3. NEDELJA MED LETOM, 26.1. 7.00: živi in + farani 9.00: + starši, brat BRLOGAR in Ivan GOLUB + Ivan RAZBORŠEK 10.30: + Matilda in Jakob ŠKORJA PONED., 27.1., sv. Angela Merici , dev., ust. uršulink 7.30: + Jože MERHAR + Majda HRASTNIK in Ivan 18.30: tečaj Alfa v župnišču TOREK, 28.1., sv. Tomaž Akvinski , duh., c. uč. 18.00: + Janez in Martina SREBOT + Frančiška KRAŠOVEC in Janez + Ludvik VERBOVŠEK SREDA, 29.1., sv. Konstancij , škof 7.30: + Jože MERHAR + Matija JAKOPIČ ČETRTEK, 30.1., sv. Martina , mučenka 18.00: + Tilka ŠKORJA + Vinko KRAŠOVČ + Štefanija KLEPEJ PETEK, 31.1., sv. Janez Bosco , duh., ust. salezijancev 7.30: + Jože MERHAR + Marjan TISELJ 18.00: za umorjene žrtve v Hudi Jami + Avguštin, obl, Ana in sorodniki HRASTNIK SOBOTA, 1.2., sv. Brigita Irska , opatinja 18.00: + Kristina HRASTNIK + Jože TUŠEK po večerni maši celonočno češčenje Najsvetejšega GOSPODOVO DAROVANJE, 2.2. 7.00: živi in + farani 9.00: + Zdenka, 21. obl., in Frančiška ZUPANC + Karolina REZEC 10.30: + Ivan, obl., Helena BELEJ in Mihael SEVŠEK pri svetih mašah bo blagoslov sveč

MARTINOVA LILIJA

26. januar 2020, leto 12, št.: 04

»Pogovarjala sta

se...«

Nedelja Božje besede
– Svetega pisma

V zrelih letih je moje prijateljstvo z Bogom vse trdnjše. Razvil se je globok, oseben in prijateljski odnos z Jezusom. Razvila se je priložnost izročanja mojega življenja Njemu, v dobrem in slabem. Osebnost zanašanje na Jezusa me opogumlja, vedri in pomirja. Preprosto zaupam v njegovo ljubezen in dobrohotnost, sprejemam njegove klice in opozorila.

Ta zastonjski dar zelo pogosto črpam iz Svetega pisma, najpogosteje zjutraj, v tišini, še preden se podam novemu dnevu naproti. Živa beseda me skoraj vedno nagovori. V kratkih odlomkih so vedno nekatere besede, ki me na poseben način pritegnejo in nanje sem še posebej pozorna.

Tako »svetopisemsko« pripravljeni mi je v novem dnevu lažje in lepše. Prebrane besede so kot kompas, ki mi kažejo pravo pot. Branje Svetega pisma jemljem kot obliko vsakodnevne molitve, skozi katero lažje razumem svoje mesto v družini, na delovnem mestu in v širši družbi.

Sveto pismo mi pripoveduje zgodbe, v katerih se prepoznam in v katerih odkrivam pot skozi svoje življenje. Podaja mi odgovore na vprašanja, ki mi jih zastavlja življenje: kdo pravzaprav sem; kako naj se soočam s pritiski, ki sem jim izpostavljena z vseh strani; kako naj pridem do notranjega miru v tem nemirnem svetu; kako naj se soočam s trpljenjem in stisko, svojimi čustvi in mislimi, s svojimi potrebami in strastmi, s svojo krivdo in svojimi neuspehi; kako naj se odzivam na neskončnost življenja; kako naj smrt združim z življenjem ...

Žal mi je, da mnogim ni dano to ozavestiti in si tako pomagati v življenju.

Neizmerno sem hvaležna staršema, da sta mi omogočila stik z Božjo besedo, in hvaležna sebi, da zmorem slišati in brati krščansko besedo, jo moliti in z njo živeti.

tt

Vemo, da si mnogi, ki se deklarirajo za kristjane, kakor sami povedo, s Svetim pismom oz. Božjo besedo niso najbolj domači. Nekaterim ostaja dan in noč zaprta, nekateri jo sicer občasno berejo, a jih očitno ne nagovori. Nekateri jo odložijo že pri tretji Mojzesovi knjigi, rekoč, da je preveč krvava. To je le, da se ji približamo. Mnogi so celo prepričani, da je Sveto pismo knjiga za poznavalce, morda samo za duhovnike. Že pri krstu smo vstopili v odnos z njim. Takrat so nas sicer starši in botri položili v Božje naročje, a z leti smo vedno bolj razumevali, kdo je Jezus, in njegov glas je bil vedno bolj jasen, njegovo vabilo »Hodi za menoj« pa vedno bolj izzivalno. Kakšen je moj odgovor? O navdušenju nad Božjo besedo pripoveduje tudi že Stara zaveza. Izraelci so ob vrnitvi iz babilonskega suženjstva ponovno odkrili Postavo in se enodušno zbrali ob njej (Neh 8,1). Ob branju te svete knjige so njihova ušesa obrnjena proti knjigi postave (v. 3) v zavedanju, da je v tej knjigi mogoče odkriti tudi smisel dogodkov, ki so jim pričali sami. Ob spoznanju bogastva Božje besede, ki so jo zdaj slišali, je ljudstvo jokalo (v. 9), a jok se je spremenil v radost in obhajali so praznik v velikem veselju (v. 12). Rešencem iz babilonske sužnosti je torej bila oznanjena Božja beseda, zapisana v Postavi, in umeli so besede, ki so jih slišali, ter se veselili velikih Božjih del, ki jih je Bog storil zanje. Izvir veselja je oznanilo, da njihov Bog ni nekje daleč, ampak je bil in je vedno blizu, čeprav tega niso vedeli. Spoznanje, da je Bog vodnik mojega življenja, da je ob meni, da me pozna, da mi je za odrešenje dal svojega Sina, je začetek tega veselja. Tudi mi smo na poseben način podobni tem rešencem iz babilonske sužnosti, saj tudi nas Bog rešuje iz suženjstva lastnih zablod in stranpoti od Njega, in samo »obrniti je treba ušesa« in slišati ta Božji glas, ki nas vabi. Le kdo se tega ne bi veselil! »Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam

vam, veselite se.« (Flp 4,4)

Bilo je pred leti, ko sem bil v knjigarni v bližnjem mestu priča zanimivemu prizoru. V knjigarno so prišle tri dijakinje in že s samim prihodom vzbudile pozornost, saj so se potihoma pogovarjale in se venomer ozirale proti vhodnim vratom, tako da je bilo očitno, da pripravljajo nekakšno presenečenje. S knjižne police so vzele knjigo, jo plačale in položile v darilno vrečko ter čakale. Končno je prišla njihova prijateljica, ki je očitno imela rojstni dan, in dekleta so ji izročila darilno vrečko s knjigo. Dekle je seglo vanjo in zgodilo se je to, kar smo lahko vsi v knjigarni slišali in tudi videli. V rokah je držala Sveto pismo in vsa vesela poskakovala, poljubljala knjigo in ob tem govorila: »Moje Sveto pismo, moje Sveto pismo!« ter objemala prijateljice, ki so ji očitno izpolnile srčno željo.

Božja beseda gradi občestvo. Dogodek iz knjigarne nam ponuja poleg navdušenja nad Božjo besedo razmislek, kako Božja beseda danes gradi občestvo. Več kot očitno je, da so ta dekleta brala Sveto pismo, da jih je Božja beseda še tesneje povezala in da je v tistem trenutku to malo občestvo postalo živa priča, kako Božja beseda povezuje. Bilo nas je več v tem prostoru, in občestvenost deklet s Svetim pismom v rokah je nagovorila mnoge, ki so ta prizor videli. Pred nami je še polnih 11 mesecev tega leta, in nedelja Svetega pisma, ki jo bomo po naših župnijah praznovali tako ali drugače, nam daje še dovolj časa, da v letu 2020 naredimo nadvse potreben premik in »odrinemo na globoko« (prim. Lk 5,4), da bo Božja beseda postala naš vsakdanji kruh. Sam se bom vedno znova vračal k dogodku iz uvodne zgodbe in rad bi, da bi si tega otroškega navdušenja nad Božjo besedo želeli prav vsi, kajti prav te otroške vere (prim. Mr 10,11) in zaupanja v moč Božje besede vam vsem želim ob obhajanju nedelje Svetega pisma. (M. M. Biblično gibanje)